

вѣдъ да отстѣпи. Като видѣ, че 1-а дружина ще престѣче пѣтя на отстѣплението му къмъ Виза, развѣрна се срещу фланга на дружината и откри огънь. Командирѣтъ на 1-а дружина даде заповѣдъ на картечната рота, която бѣ при него, да открие огънь по височинитѣ, като развѣрна къмъ височинитѣ и 2-а рота.

Между това командирѣтъ на полка, за да осигури фланга на 1-а дружина, бѣ изпратилъ 9-а рота на североизтокъ. Ротата мина рѣката, прогони турскитѣ патрули и откри, че гората източно отъ р. Карагачъ-дере се заема отъ турцитѣ.

Командирѣтъ на бригадата полковникъ Паскалевъ не остана по-назадъ отъ своитѣ предприемчиви подчинени. Той не само че одобри почина на командира на полка за изпращането на 1-а дружина, но, като видѣ, че само слаби части отъ 3/5-а бригада сж минали рѣката и че тази бригада не настѣпва, заповѣда на 2-а дружина, майоръ Димитриевъ, да се развѣрне влѣво отъ 1-а дружина и да настѣпи къмъ лесистата височина югозападно отъ Соуджакъ и да съдействува на 1-а дружина. За поддрѣжка на 2-а дружина бѣха изпратени 13-а и 15-а роти. Покритата съ високи храсти мѣстностъ и оранитѣ и кални ниви прѣчеха твърде много на бързото напредване на ротитѣ.

2-а дружина се разгъна, като имаше 8-а, 5-а и 7-а роти въ първа линия и 6-а — въ втора. Тя мина рѣката на около единъ километъръ северно отъ с. Пуралия. Войницитѣ газѣха водата на придошлата рѣка до колѣне. Турската артилерия откри силенъ огънь по дружината. Завалѣ и силенъ есененъ дъждъ. Войницитѣ бѣха измокрени до кости. Дружината настѣпи решително презъ гората на източния брѣгъ на Карагачъ-дере, като се насочваше къмъ височинитѣ югозападно отъ с. Соуджакъ. Въ гората ротитѣ атакуваха разнебитенитѣ и слисани турски части, които разпрѣснаха, и намѣриха напустнатъ отъ тѣхъ цѣлъ бивакъ съ кухни и много провизии. Когато дружината излѣзе на източния край на гората — при кошаритѣ недалечъ отъ Соуджакскитѣ лозя, тя забеляза противникова колона. Да настѣпва отъ северъ. Това бѣше страничното прикритие на Нахидъ бей — около три табора, което се развѣрщаше срещу фланга на 1-а дружина.

Дѣснофланговата 8-а рота зави дѣсното рамо и откри огънь. Турцитѣ, които бѣха се разгънали на хребета, се отдрѣгнаха задъ хребета. Като помисли, че това може да сж българи, защото въ това време на групи и тѣлпи турцитѣ отстѣпваха презъ с. Соуджакъ, командирѣтъ на ротата поручикъ Елковъ изпрати напредъ патрули и прекрати огъня. Турцитѣ откриха огънь по патрулитѣ. Стана ясно, че позицията е заета отъ турци. Тогава ротитѣ откриха силенъ огънь по противника. Следъ кратка огнева подготовка ротитѣ трѣгнаха смѣло и решително напредъ за ударъ „на ножъ“ и съ викъ „ура“ се хвърлиха върху неприятеля. Турцитѣ, командувани отъ самия началникъ на страничния отредъ генералщабния полковникъ Нахидъ бей, дадоха силенъ отпоръ. Почна се упоритата борба на ножъ. Дружината отблѣсна двойно по-силния противникъ. Ротитѣ достигнаха и взеха една скорострелна батарея, орждията и раклитѣ на която бѣха оставени на позицията, а яздачитѣ съ конетѣ избѣгаха къмъ Виза. Тази батарея съ огъня си нанасяше чувствителни загуби на нашитѣ части.